

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1405/2017
23.01.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ненада Марковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Ненада Максимовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 52/14 од 08.02.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 653/17 од 26.09.2017. године, у седници већа одржаној 23.01.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Марковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 52/14 од 08.02.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 653/17 од 26.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К 52/14 од 08.02.2017. године, окривљени Ненад Марковић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Истом пресудом окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 1. КЗ за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од две године не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окр. Ненада Марковића, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 653/17 од 26.09.2017. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. Ненада Марковића, адв. Ненад Максимовић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни

касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде укине и предмет врати на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1., члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, која повреда, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Међутим, у образложењу захтева бранилац наводи да је оцена доказа неправилна и да се из ње не види на који начин је суд формирао свој став да је окр. Ненад продавац а окр. АА купац предметне дроге, да је пресуда супротна изведеним доказима јер је приликом лишења слободе окр. Ненад у рукама држао новац а окр. АА пластичну флашу у којој се налазила опојна дрога, што указује на чињеницу да је Ненад куповао опојну дрогу, да је окр. Ненад имао изузетно малу количину опојне дроге у својој кући и да је из тих разлога пошао да купи од окр. АА нову количину дроге ... чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Како се због чињеничног стања, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости не може поднети, то је исти недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић